

anstalts Bygninger indbrages Ørstedes tidligere Professorbolig, som er beliggende i Studiestræde som Erstatning for den paa Universitetets Grund værende Professorbolig, der maa fjernes". Der kan være en Mening deri, som jeg ikke kan klare. De Forandringer og Forbedringer, som skulle finde Sted, ere følgende: man har den gamle Bibliotheksbygning, dernæst kommer en ny Bygning. Den første Del af den skal anvendes til at optage en Afdeling af Universitetsbibliotheket, den anden Del skal anvendes til Administration og den 3die Del til Bolig for en zoologisk Professor og til et Auditorium, og endelig flytter man Studenterne over i St. Pederstræde. Det, man gjør, er, at man holder paa Universitetsbygningen; den skal bevares, den skal ligge som en død Klet midt i det Hele. Men skal man endelig til Ombygning, saa veed jeg ikke, hvorfor netop ikke først og fremmest Universitetsbygningen skal ombygges. Dermed vilde der være den store Fordel, at man kunde give Universitetsbygningen en Tilbygning, der laa, hvor den skulde ligge, nemlig lige op til den. Derved vilde man ogsaa opnaa at faae Bibliotheket saaledes beliggende, at man kunde faae Auditorierne til de Studerende i selve Bygningen, og saa kunde man maaske flytte Pedellen og Nattevagten over i St. Pederstræde. Det er naturligvis en Henstilling, hvorom jeg ikke veed, om den har Noget paa sig efter, hvad der ligger for; thi, som sagt, der foreligger egentlig ingen Oplysninger. I og for sig synes det imidlertid at være en mærkværdig Ordning, der er foreslaaet. — Sæg skal saa endnu dertil sige, at naar man ser paa det, som man ventter sig ud af det, og navnlig ser paa den Orden, hvori det Hele skal gjøres, saa tror jeg, jeg har Ret til at sige, at der ikke gives nogen mere urimelig Ordning end den, der her er opstillet, nemlig: Professorer, Bøger, Studenter. Det Første, der opnaas, er, at der indrettes to nye Boliger i Studiestræde. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ade Valgkreds (Scharling) ryster paa Hovedet, men det staar virkelig i Motiverne med tydelige Ord og jeg skal læse det op: „Gangen i Byggeforetagendet antages at maatte blive følgende: Naar den polytekniske Væreanstalt formentlig i Efteraaret 1889 har forladt sine nuværende Lokaler, paabegyndes disses Ombygning, som for Bygningen i Studiestræde vil kunne være tilendebragt i Foraaret 1890". Det er den første Bygning, der tilendebringes, den i Studiestræde, og den veed det ærede Medlem er bestemt til nye Professorboliger, og ikke

til nogetsomhelst Andet. Naar man er særdig med det, hedder det, kan man komme til de nye Auditorier i St. Pederstræde, som skulle tages i stadigt Brug i Februar 1891; men forinden den Tid vil man faae Brug for Auditorierne, saafremt det mineralogiske Museums nuværende Lokale ikke til den Tid er til Disposition — det vil sige, at naar man kan faae Auditorierne saa tidlig færdige, saa tager man dem først til andre Ting, og saa haaber man henimod 1892 at være helt færdig. Det er den Ombygning, man mener skal finde Sted, og derom er det da, jeg siger, at der ikke foreligger Noget, hvorved man kan banne sig nogetsomhelst Forestilling om, om den er hensigtsmæssig eller uhensigtsmæssig. Der er Oplysning om, at vi faae 3 Auditorier og en ny Tilbygning, men om det er det eneste eller blot det heldigste Sted, hvorpaa denne kan ligge, og om der ikke er meget Andet at gjøre, oplyses ikke. Til Gjengjæld faae vi Oplysning om de to Professorboliger i Studiestræde, men det er ikke saa vigtigt, at vi af den Grund ligestrax skulle gaa ind paa Forslaget.

Endelig vil jeg spørge den høitærede Minister om, hvad man agter at gjøre med Bygningen i Ny Vestergade? Den stilles til Universitetets Disposition, staar der, men der staar ikke, hvortil den skal anvendes. Mulig forbeholder man sig ogsaa at anvende den til Professorboliger.

Scharling: Sæg haaber og stoler paa at det ærede Medlem, som nu talte, i Realiteten vil vise sig mere velvillig overfor Forslaget, end hans Udtalelser i Dag lod formode. Han betonedes jo sin velvillige Stemning overfor Planen til en tidsvarende Udførelse af de paagjældende Byggeforetagender. Sæg skal indrømme, at hans Kritik var morsom, men jeg vil ikke indrømme, at den var saa bespøjet, som det maaske kunde synes for dem, der kjende mindre til Sagen. Det, som nemlig egentlig er det Bespøiede i hans Kritik, er i Virkeligheden dette, at man ved Universitetet har været nødt til at regne med de givne, meget begrænsede Forhold, med de Grunde og Bygninger, man overhovedet havde, og derefter har maattet lægge sin Plan. Det er ganske sikkert, at man da derved ikke kan naae et saadant Resultat, som der f. Ex. er naaet ved Upsala Universitet, hvor man har kunnet bygge et fuldstændigt nyt Universitetskompleks paa ny Grund og derved har kunnet indrettet sig ganske anderledes tidsvarende end her, hvor man maa indskrænke sig til at ombanne gamle Bygninger. Sæg skal imidlertid strax bemærke i